

[ויקרא טו]

[ליל טז]

מסוף רש"י
הרי זה גורגן. של
המקח יום זה (לעיל
טז).
ומבנין ובעילתן
תלויין. וזו היא מליצת
אם תראה היום יהי
טמאין למפרע וחיבין
בקרבן (ובמס' טז).

וב"ה פורטין מן הקרבן. ללא בני שמו. אבל לענין טומאה מדור
מדרבנן להחמיר גזרה יום י"א אטו תוך י"א יום דמטמאה בועלה
מדאורייתא עד ספקפור קלמ יום המחרת כדיליף לקמן [ג.] מהיה לה:
טבלה יום שלאחריו. דעבדה שימור קלמ ושימור מעליה הוא אלא

שחך י"א יום אטור לעשות כן שלא
הנה ליה ספק שמה תראה לאחר
השמים ומנטרפין הימים לזכה ואין
טבילתה טבילה: מטמאין משכב ומשכב
ואפילו בועלה מדרבנן גזרו אטו תוך
י"א יום: ופורטין מן הקרבן. דהא
עבדי שימור ואע"פ שחזרה וראתה
אין מנטרפין לזכה שהרי מחלת נדה
היא: גרגון. ממנה למטוה שמה
ירגיל נכך תוך י"א אבל לענין טומאה
טור: וחיבין בקרבן. ואפילו לא
תראה למחר דהא בני שימור והי
בעל זכה קטנה: טבלה יום שלאחריו.
דעבדה קלמ שימור ושמה: ה"ז
תרבות רעה. שמה תראה אחר כן
ומנטרף לשלפמו ואין טבילתה טבילה:
ומבנין. לענין טומאה וטהרה:
תראה נגעטן נגעטן זכה וחיבין
בקרבן ואם לא תראה נגעטן טור
ובעילתן פטורה: ג' ת"ד ושחין
בטובלח לילה לזכה. ואע"פ שחוקין
זכה בראה יום י"א וטבלה לערב
שפטורין מן הקרבן הם משום דיום
י"א לא בני שימור הילך לאו זכה
הוא אבל זכה קטנה על תוך י"א
יום בעל שימור דיום טבילה לילה
עולה עד ששמו יום המחרת קלמ
ומטובל: ושחין בראה תוך י"א יום
וטבלה לערב ושמה שחיבין בקרבן.
כאילו בועלה ביום. וכן סיפא פירוש
דרישא הוא: אם שיהיה לו לטומאה.
שחם מדיים ששמה טומאה בועלה משכב
ומושב ליל מולא י"א: בתוך י"א
מצטרף עמו לזיבה. הילך לזיבה
לשמו יום המחרת כנגד יום הראיה:
להחמיר. מדרבנן: להקל. להביא חולין
בטובה: גושבים. מוקשין: אמר
רב הונא משכבות ומרשבות שבשני.
לראיהם הרואה תוך י"א וטבלה יום
שלאחריו לז"ש דמחמיר ומטמאין
משכב ומושב מדרבנן לאחר טבילה
ואפילו לא ראתה מאי טעמא דכיון
דכי חזיא מטמאה למפרע מדאורייתא
שחי מנטרף לזיבה כי לא חזיא נמי
גורין מדרבנן אטו ראתה: תגינא
טבלה יום שלאחריו. יום י"א שחטו
מנטרף ואחר כן ראתה וקס"ד תוך
ראתה דלאחריו כאילו לא ראתה הוא
י"א דמאי דהא עכשיו היא מטמאה
מתחילת נדה ואינה פוסלת טבילה
של שחרית וכן טומאה מדרבנן היא
דגורין י"א אטו י"א ה"ג גורין לא ראתה אטו ראתה: ראיית נדה
היא. ואינה מנטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאה מעת לעת הוא
דאיכא עליה וטומאה מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא
משום דגורין יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דאורייתא ה"ג תוך י"א
כי לא ראתה בשני אחר טבילתה גורין אטו ראתה: א"ל אביי לרב
יוסף רב כהנא. דאמר ראתה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דכך
טומאה מדרבנן ליכא למימר דכי הכי דגורי ז"ש ראייה שניה דלאחר
י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג גזרו לא ראתה אטו ראתה דראיה
כראיה מתלפא ראתה בלא ראתה לא מתלפא: ועוד תנן. דלא
כר הוגא: הרואה ראייה אחת של זוב. בלש מיירי: כשומרת יום
כנגד יום. בשני שלה שנגעה תלוי אחר טבילה אף זה מנגעו
ראיה שניה ומנטרף לזיבה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד.

ומי' ר"ח דהי פריך וזה ביממה היי משכחת לה מוכיח כן ימי
זכ טומאה אחרי' לקמן אימר ביממה האי זכה משמע דכראיה
ימים היא נעשית זכה מהא תימה מאי קא משגי בראה בשני בין
השמות מ"ח ליכא אלא כ' ראיית ביום וי"ל דלא קא להחמיר השלישית

כיון שהוכיח הגמיה ממילא ידעי'
השלישית וכן ל"ל לפירש"י דכסוף
פרק ב' דגזיר (דף סז.) דאיכא נמי
הך סוגיא דכילד טולין (ספחים דף סא.)
ומשגי דחזי תלחא יומי סמוך
לשקיעת החמה דלא היי שיהא דסליק
ליה למינא [א] ותלחא יומי לאו דוקא
דכחלא בני כשראתה בשני עד הלילה
ור"י מפרש זכה נגזרה לר' יוסי הכי
משכחת לה כיון דהיא ליה לרבי
יוסי מקלמ היום כטלו בתחילת היום
דקאמר זכ בראה בשני עולו אטו
סמוך החמלם היום ושלום ז' ה"ה
נמי דסוף היום כטלו ואפי' ראתה
בזילה מה נכך מ"מ מקלמ היום
כטלו וסוף היום להי שימור וכן
משמע בכזיר (דף סז.) דקאמר ולרבי
יוסי ט' כיון דחזיא פלגא דיומא אידך
פלגא סליק לה שימור משמע סוף
היום מחלות ואילך היי שימור דאידך
פלגא ומשגי דחזיא תלחא יומי סמוך
לשקיעת חמה דלא היי שיהא פ"י
סוף היום סליק לה למינא דראיה
וא"ל ולרבי יוסי יומא וכי כטולא
אמרה לשמעיה דהיא ליה מקלמ
היום כטלו ושמעיה דרב אוקמינן
לעיל (דף סז.) דלא כחזאי וכבזיר
אוקמינן רב כרבי יוסי וי"ל דכי אית
ליה מקלמ היום כטלו הייט בשביעי
לזכה שהיא יום אחרון של משבועה
וכן בשומרת יום כנגד יום מקלמ יום
ספירה עולה ואינה שומרת שאין לה
למנוח יומא והוא סוף משבועה אבל
בתחילת השפירה לא אחרינן סוף
היום שהיא פוסקת בו שהיא כטלו
מיה קשה דאמרי' בפ"ק דר"ה (דף י.)
אמר רבא ק"ז ומה נדה שאין מחילת
היום עולה לה בסופה סוף היום
עולה לה בתחילתה שנה שחילת היום
עולה לה בסופה אטו דין סוף היום
עולה לה בתחילתה ומאי קשיא זכה
תוכי לרבי יוסי שחילת היום עולה
לה בסופה ואין סוף היום עולה לה
בתחילתה ואמרי' דאיכא דרבנן
קאמר רבא ולא אליבא דר' יוסי ועוד
ל"ל דאפילו לרבי יוסי אין שייך לומר
ויכח מזכה לנדה דבני נדה דין הוא
שיהיה יום ראשון מן החשבון כי למה
לא יהיה ככל העוממות שאין לזיבין
נקיים אבל זכה דלריכה נקיים נה
דכסוף החשבון יעלה שמיד שנגמם
השביעי כנגם בטורה מ"מ יום

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה
וי"ט ס"ה מ"ב ומשכב
מ"ב :

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה
וי"ט ס"ה מ"ב ומשכב
אסורי
ביאה ס"ה :

ע"ג מ"י פ"ז ס"ה
משכב כפ"ה ס"ה

תוספי הרא"ש
ולשון בפבילת לילה
לכה שאינה פבילה.
פ"ט' רש"י ור"ת
(ד"ה פירוש) לשון
ד"ר י"א א. ור"ת
סוגי פירוש דקאי אהא
התם בסוגיות גבי
זכה קטנה וזכה רחל
יום י"ב יום פבילתה
וקרינה ופבילה בלילה
לרביש מסבא משכב
ור"ת וחיבין בקרבן
לר"ה פ"ט מן הקרבן
שחין וז' ומדור לז' ב"ה
לר"ה וזכה רחל שבעי
לפירוש יום י"ב וקרינה
ופבילה בלילה שחיבין
בקרבן: אף אהא חזון
שחיתוכים ט'. (וב"ש
[וב"ה] ס"ה ר"ה)
י"א כשפבילה לערב
אין לגזר פוסאה
דלמא אפי' לר"ה
פוסאה דאורייתא היא
לז' שיהא מ"א י"א
ויכח ויבא לחיבה קרבן
ותבא תלוי לזורה.
אבל ביום שלאחריו
פירע דיע כ"ע ותלחא
נה[הא] ומשכב וחיבין
כעלמא דהא ולא יבא
לשעת לענין קרבן :

הגות מר"ב
רש"י
א' נ"ב כ"ה מקלמ
משכבות ומושבות ומסורים
מן הקרבן כ"ל :
ב' תוב' ד"ה (כ"ד ע"ה
ע"ה) כחזאי וכו' ותלחא
יומי ל"ד דכחזאי. מ"ה
דכחזאי נמקט. וי"ב
דכחזאי כ"ל ומ"ה
כ"ה :

[וי' ט"ו] לעיל לג. ד"ה
טורקו וט"ו ס"ה פ"ה.
ד"ה [אין]

שפוסקת ט שאטו טעור אטו ר' יוסי ועוד
אף אחס האו מדויכס. וא"ת ומאי ס"ד דכ"ה הא ודאי
לדורה נמי איכא לאקשוי הכי וי"ל דקסברי ז"ש דיום י"א
שהוא מדאורייתא אי מחמירין ביה לטמא משכב ומושב אחי למימר
ביה חוב קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרבנן לא
אחי לחובי קרבן אי מחמירין ביה לטמא משכב ומושב:
אמר רב כהנא ראתה שאני. ואדריכה מנליה לרב הונא בתוך
י"א יום בלא ראתה והייט דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא
ליה פ"י אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא:
אלא

אלא חס טעור אטו ר' יוסי ועוד
אחי לחובי קרבן אי מחמירין ביה לטמא משכב ומושב:
אמר רב כהנא ראתה שאני. ואדריכה מנליה לרב הונא בתוך
י"א יום בלא ראתה והייט דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא
ליה פ"י אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא:
אלא